

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 60 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 6 kwietnia 2017 r. – Amplexor Luxembourg/Komisja**(Sprawa T-211/17)**

(2017/C 213/42)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Amplexor Luxembourg Sàrl (Bertrange, Luksemburg) (przedstawiciel: J.-F. Steichen, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi w jej obecnej formie za dopuszczalną;
- co do istoty sprawy, stwierdzenie nieważności decyzji Urzędu Publikacji Unii Europejskiej z dnia 13 lutego 2017 r.;
- w konsekwencji, stwierdzenie nieważności przetargu nr 10651;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania w ramach niniejszej instancji;
- zastrzeżenie na rzecz strony skarżącej możliwości powołania się na wszelkie inne prawa oraz możliwości podniesienia wszelkich dodatkowych zarzutów i wytoczenia wszelkich innych skarg.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga ma na celu uzyskanie stwierdzenia nieważności decyzji Urzędu Publikacji Unii Europejskiej z dnia 13 lutego 2017 r. w zakresie, w jakim przyznaje ona skarżącej drugą pozycję w przetargu nr AO 10651 – Przetwarzanie ogłoszeń przeznaczonych do publikacji w suplemencie do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej (Dz. U. S) (Dz. U. 2016/S, 143-258115).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia przepisów i zasad prawa Unii Europejskiej, w zakresie w jakim Urząd Publikacji – umożliwiając oferentom, którzy nie byli jego kontrahentami w momencie składania ofert, skorzystanie z dodatkowych środków na pokrycie kosztów przejęcia zamówienia – w sposób oczywisty naruszył zasadę równego traktowania. Zdaniem strony skarżącej takie postępowanie – poza tym, że jest rażąco dyskryminujące – w sposób rażący narusza sens i podstawowe zasady procedur przetargowych.
2. Zarzut drugi dotyczy nadużycia władzy.

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2017 r. – SE/Rada**(Sprawa T-231/17)**

(2017/C 213/43)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: SE (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji odmownej Wydziału ds. Uprawnień Indywidualnych z dnia 22 czerwca 2016 r. w sprawie uznania wnuczki skarżącego za dziecko pozostające na jej utrzymaniu;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności wyrażonej decyzji z dnia 24 stycznia 2017 r. dotyczącej oddalenia zażalenia wniesionego w dniu 19 września 2016 r.;
- stwierdzenie, że wnuczka skarżącego pozostaje na jego utrzymaniu na podstawie art. 2 ust. 2 akapit trzeci załącznika VII do regulaminu pracowniczego począwszy od dnia 13 czerwca 2016 r.;
- uznanie wnuczki skarżącego za beneficjenta systemu ubezpieczenia chorobowego (RCAM) za pośrednictwem skarżącego od dnia 13 czerwca 2016 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżącego podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa, jak również błędu w ocenie i interpretacji art. 2 ust. 2 akapit trzeci załącznika VII do regulaminu pracowniczego urzędników, które Rada popełniła przyjmując zaskarżone decyzje.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 24 karty praw podstawowych.

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2017 r. – Portugalia/Komisja

(Sprawa T-233/17)

(2017/C 213/44)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão i J. Saraiva de Almeida, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji C(2017)766 z dnia 14 stycznia 2017 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w zakresie, w jakim wyłącza z finansowania Unii wydatki zgłoszone przez Portugalię z tytułu „POSEI – Szczególny system dostaw” (1 288 044,79 EUR) oraz „płatności bezpośrednich za rok gospodarczy 2010” (830 326,12 EUR);
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 11 rozporządzenia Komisji (WE) nr 885/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w zakresie akredytacji agencji płatniczych i innych jednostek, jak również rozliczenia rachunków EFGR i EFRROW (Dz.U. L 171, s. 90) w odniesieniu do wymogów materialnych dotyczących formalnego powiadomienia przewidzianego w tym przepisie.